

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 999

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 30 octombrie 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
D E C R E T E	
1.017. — Decret pentru numirea unui membru al Guvernului	2
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.264. — Ordin al ministrului sănătății pentru modificarea Ordinului ministrului sănătății nr. 1.648/2022 privind modalitatea de distribuire a medicamentului iodură de potasiu 65 mg comprimate către populație	2
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 314 din 22 septembrie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	3–7

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****pentru numirea unui membru al Guvernului**

În temeiul prevederilor art. 85 alin. (2), ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 47 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerea prim-ministrului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Se numește în funcția de membru al Guvernului doamna Oana-Clara Gheorghiu, viceprim-ministru.

Art. 2. — La data publicării prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I, încetează efectele Decretului nr. 909/2025 pentru desemnarea unui membru al Guvernului ca viceprim-ministru interimar, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 764 din 14 august 2025.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

NICUȘOR-DANIEL DAN

București, 29 octombrie 2025.

Nr. 1.017.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**pentru modificarea Ordinului ministrului sănătății nr. 1.648/2022 privind modalitatea de distribuire a medicamentului iodură de potasiu 65 mg comprimate către populație**

Văzând Referatul de aprobare al Direcției generale asistență medicală și sănătate publică nr. 1.264 R din 15.10.2025, având în vedere:

— titlul I „Sănătatea publică” și titlul III „Asistența medicală primară” din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— Ghidul pentru populație în caz de urgență radiologică sau nucleară, emis de Institutul Național de Sănătate Publică, în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — La articolul 9 din Ordinul ministrului sănătății nr. 1.648/2022 privind modalitatea de distribuire a medicamentului iodură de potasiu 65 mg comprimate către populație, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 618 din 23 iunie 2022, cu modificările și completările

ulterioare, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Comprimatele de iodură de potasiu 65 mg nedistribuite către populație se păstrează în farmaciile comunitare până la data de 31.12.2026.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Claudiu Constantin Damian,
secretar de stat

București, 15 octombrie 2025.

Nr. 1.264.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 314

din 22 septembrie 2025

Dosar nr. 1.012/1/2025

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
George Bogdan Florescu	— pentru președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Adina Georgeta Nicolae	— judecător la Secția I civilă
Lavinia Dascălu	— judecător la Secția I civilă
Beatrice Ioana Nestor	— judecător la Secția I civilă
Mihai-Andrei Negoescu-Gândac	— judecător la Secția I civilă
Daniel Marian Drăghici	— judecător la Secția I civilă
Ruxandra Monica Duță	— judecător la Secția a II-a civilă
Virginia Florentina Duminecă	— judecător la Secția a II-a civilă
Ianina Blandiana Grădinaru	— judecător la Secția a II-a civilă
Ștefan Ioan Lucaciuc	— judecător la Secția a II-a civilă
Marcela Marta Iacob	— judecător la Secția a II-a civilă
Gabriela Elena Bogasiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Maria Ilie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Vasile Bîcu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Dumitrache	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Andra Monica Asănică	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 1.012/1/2025, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna Maria-Camelia Drăgușin, magistrat-asistent în cadrul Secțiilor Unite, desemnată în temeiul art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 413/117/2024.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat părților, nefiind formulate puncte de vedere la raport.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale a dispus, prin Încheierea din 15 ianuarie 2025, în Dosarul nr. 413/117/2024, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Dacă prevederile art. 9 lit. p) din Hotărârea Guvernului nr. 762/2010 privind condițiile de acordare, în mod gratuit, a asistenței medicale, medicamentelor și protezelor pentru unele categorii de personal din sistemul justiției, cu modificările și completările ulterioare, se interpretează în sensul că se aplică și în situația în care se solicită decontarea, din bugetul ordonatorilor de credite din sistemul justiției, a contravalorii unui medicament achiziționat din străinătate.

II. Normele de drept intern ce formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

8. Hotărârea Guvernului nr. 762/2010 privind condițiile de acordare, în mod gratuit, a asistenței medicale, medicamentelor și protezelor pentru unele categorii de personal din sistemul justiției, cu modificările și completările ulterioare (*Hotărârea Guvernului nr. 762/2010*):

„Art. 1. — (1) Prezenta hotărâre reglementează condițiile de acordare gratuită a asistenței medicale, medicamentelor și protezelor pentru:

a) judecători, procurori, personalul asimilat acestora potrivit art. 87 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, în activitate sau pensionari, precum și soțul sau soția și copiii aflați în întreținerea acestora; (...)

Art. 2. — (1) Categoriile de persoane prevăzute la art. 1 beneficiază în mod gratuit de asistență medicală, medicamente

și proteze, în condițiile prezentei hotărâri, ale Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, ale contractului-cadru anual privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate și ale normelor de aplicare a acestuia. (...)

Art. 3. — (...) (2) Categoriile de personal prevăzute la art. 1 beneficiază în mod gratuit de medicamente, după cum urmează:

a) medicamente din Lista cu medicamente de care beneficiază asigurații cu sau fără contribuție personală, a căror contravaloare se suportă din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, cu excepția contribuției personale a asiguratului, care se suportă din fondurile prevăzute cu această destinație în bugetul Ministerului Justiției, al Consiliului Superior al Magistraturii, al Ministerului Public, al Înaltei Curți de Casație și Justiție, după caz;

b) medicamentele din Nomenclatorul medicamentelor de uz uman din România, elaborat de Agenția Națională a Medicamentului, altele decât cele prevăzute la lit. a), a căror contravaloare se suportă din fondurile prevăzute cu această destinație în bugetul Ministerului Justiției, al Consiliului Superior al Magistraturii, al Ministerului Public, al Înaltei Curți de Casație și Justiție, după caz. (...)

Art. 9. — Serviciile care nu pot fi decontate din bugetul ordonatorilor de credite din sistemul justiției sunt: (...)

p) serviciile medicale, medicamentele, materialele sanitare și dispozitivele medicale acordate în străinătate; (...)

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept

9. Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Cluj la 29 ianuarie 2024, întemeiată pe prevederile art. 210 alin. (4) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 303/2004*), și Hotărârea Guvernului nr. 762/2010, reclamanta L.S., în contradictoriu cu pârătele Înalta Curte de Casație și Justiție și Curtea de Apel Cluj, a solicitat obligarea pârătei Înalta Curte de Casație și Justiție să aloce suma de 40.684 lei în favoarea pârătei Curtea de Apel Cluj, iar aceasta din urmă să fie obligată la plata în favoarea reclamantei a acestei sume, reprezentând cheltuieli cu medicamente pe care reclamanta le-a suportat integral, deși era îndreptățită a beneficia în mod gratuit de asistență medicală. De asemenea, a solicitat achitarea dobânzii legale aferente sumei menționate, de la data înregistrării cererii până la data plății.

10. În motivarea cererii, reclamanta a arătat, în esență, că în perioada 2010-2022 a suferit 3 intervenții neurochirurgicale la coloana vertebrală, având recomandare de tratare a osteoporozei. După recuperarea postoperatorie a început demersurile pentru tratarea osteoporozei, consultând și medici din Suedia și Germania în legătură cu tratamentul acestei afecțiuni, aceștia comunicându-i că în programele naționale ale acestor țări, pentru tratamentul osteoporozei cu risc de fracturi, se utilizează medicamentul Evenity.

11. Reclamanta a mai arătat că medicul curant din România i-a comunicat faptul că acest medicament nu este înscris în lista celor aprobate prin programul național de combatere a osteoporozei, astfel că nu poate beneficia de el în mod gratuit. În perioada decembrie 2022-noiembrie 2023, în baza rețetei eliberate de medicul specialist român i s-a administrat lunar tratamentul cu Evenity.

12. După achiziționarea medicamentului pentru primele 2 luni, reclamanta a înregistrat la Curtea de Apel Cluj cu nr. 423 din 20.01.2023 cererea de decontare a sumei de 6.852 lei, iar prin Adresa nr. 4.343 din 23.06.2023 i s-a comunicat că cererea a fost respinsă cu motivarea că nu pot fi decontate serviciile medicale, medicamentele, materialele sanitare și dispozitivele

medicale acordate în străinătate — art. 9 lit. p) din Hotărârea Guvernului nr. 762/2010.

13. Reclamanta a menționat că, în opinia sa, expresia „achiziționate din străinătate” nu este sinonimă cu expresia „acordate în străinătate” și a arătat că din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului se desprind o serie de principii referitoare la modul în care statele trebuie să acționeze pentru a proteja dreptul la viață al cetățenilor aflați în jurisdicția lor. Curtea a apreciat că se impune a se stabili dacă statul a făcut tot ceea ce era necesar pentru a preveni ca viața să fie supusă unui risc evitabil, asigurând la timp asistența medicală corespunzătoare, reclamanta făcând trimitere în acest sens la *Cauza Panaitescu împotriva României*.

14. Prin întâmpinarea formulată, pârăta Înalta Curte de Casație și Justiție a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată. În motivare a făcut trimitere la prevederile art. 210 alin. (4) și (5) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor (*Legea nr. 303/2022*) și ale art. 25 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006*), și a precizat că, în ceea ce privește condițiile de acordare gratuită a asistenței medicale, medicamentelor și protezelor, acestea se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, în speță fiind vorba de Hotărârea Guvernului nr. 762/2010 [art. 2 alin. (1) și (2)].

15. Totodată a menționat că existența dreptului reclamantei la decontarea contribuției personale/coplății este condiționată de respectarea dispozițiilor legale privind calitatea de asigurat, respectiv plata contribuției la asigurările sociale de sănătate, subliniind că Legea nr. 303/2022, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 și Hotărârea Guvernului nr. 762/2010 fac trimitere expresă la sistemul de asigurări sociale de sănătate reglementat prin Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 95/2006*), lege care asigură tuturor asiguraților accesul la un pachet de servicii medicale de bază, în temeiul contribuției pe care aceștia o achită Fondului de asigurări sociale de sănătate.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

16. Instanța de trimitere a apreciat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

17. În acest sens a arătat că reclamanta a avut anterior pensionării calitatea de judecător, aceasta făcând parte din categoria personalului plătit din fonduri publice, iar solicitarea acesteia de decontare a tratamentului medical, întemeiată pe dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 762/2010, vizează prestații de asigurări sociale, fiind incidente așadar prevederile art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, care reglementează domeniul de aplicare a acestui act normativ.

18. A subliniat că obiectul prezentului litigiu este reprezentat de solicitarea reclamantei întemeiată pe dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 762/2010 de obligare a pârătelor să îi deconteze contravaloarea medicamentului Evenity, achiziționat din străinătate. Refuzul pârătelor de a da curs acestei solicitări este întemeiat pe dispozițiile art. 9 lit. p) din actul normativ anterior menționat, care exclude de la decontare serviciile medicale și medicamentele acordate în străinătate. În contradicție cu această poziție a pârătelor, reclamanta susține că, în speță, nu poate fi reținută incidența prevederilor art. 9 lit. p) din Hotărârea Guvernului nr. 762/2010, deoarece această normă legală face referire la decontarea medicamentelor acordate în străinătate, or solicitarea reclamantei vizează decontarea unui medicament

achiziționat din străinătate, noțiune diferită de cea din cuprinsul textului de lege amintit; prin urmare, chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită este incidentă în cauza de față și are un caracter esențial în soluționarea acesteia, fiind îndeplinită astfel și cerința potrivit căreia soluționarea pe fond a cauzei să depindă de chestiunea de drept ce face obiectul sesizării.

19. Instanța de trimitere a punctat și că din verificările efectuate pe portalul Înaltei Curți de Casație și Justiție a constatat că până la acest moment nu au fost formulate sesizări cu privire la chestiunea de drept în discuție și nici nu s-au pronunțat decizii de către instanța supremă cu privire la această chestiune de drept.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

20. Reclamanta a susținut că, în opinia sa, cumpărarea unui medicament din străinătate prescris de medicul unei unități spitalicești aflate în contract cu Casa Națională de Asigurări de Sănătate nu poate fi calificată drept acordare de medicamente în străinătate, această interpretare fiind în acord cu prevederile art. 3 alin. (2) lit. a) și b) din Hotărârea Guvernului nr. 762/2010.

21. Consideră că interpretarea dispozițiilor legale trebuie să se realizeze în acord cu interpretarea art. 2 din Convenția europeană a drepturilor omului, în sensul că protejarea dreptului la viață obligă un stat membru să ia măsurile necesare astfel încât acestea să fie practice și garanțiile să fie efective, invocând în acest sens Cauza *Panaiteescu împotriva României*.

22. Pârâta Înalta Curte de Casație și Justiție a subliniat faptul că medicamentul Evenity nu se decontează în sistemul asigurărilor sociale de sănătate din România, acest medicament neîntreținând condițiile necesare eliberării sale către pacienți în sistemul asigurărilor sociale de sănătate.

VI. Punctul de vedere al completului care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

23. În opinia instanței de trimitere, prevederile art. 9 lit. p) din Hotărârea Guvernului nr. 762/2010 nu se aplică și în situația în care se solicită decontarea, din bugetul ordonatorilor de credite din sistemul justiției, a contravalorii unui medicament achiziționat din străinătate. Art. 9 lit. p) din actul normativ menționat stabilește că nu pot fi decontate din bugetul ordonatorilor de credite din sistemul justiției serviciile medicale, medicamentele, materialele sanitare și dispozitivele medicale acordate în străinătate, textul făcând referire așadar la servicii și medicamente acordate într-un alt stat.

24. Acordarea serviciilor medicale în străinătate (statele membre ale Uniunii Europene) este reglementată prin titlul XIX — Asistență medicală transfrontalieră din Legea nr. 95/2006, în cuprinsul căruia sunt prevăzute inclusiv condițiile de decontare a acestor servicii și tratamente medicale.

25. Dispozițiile art. 903 din același act normativ prevăd următoarele: „În înțelesul prezentului titlu, termenii și noțiunile folosite au următoarea semnificație: (...) e) asistență medicală transfrontalieră — asistența medicală furnizată sau prescrisă într-un alt stat membru al UE decât statul membru de afiliere;”.

26. După cum rezultă din conținutul normelor legale evocate în prealabil, acordarea serviciilor medicale/tratamentelor în străinătate presupune furnizarea sau prescrierea acestora în străinătate. În aceste condiții, achiziționarea dintr-un alt stat a unui medicament prescris în România nu se circumscrie noțiunii de „medicament acordat în străinătate” la care face referire textul art. 9 lit. p) din Hotărârea Guvernului nr. 762/2010.

27. În consecință, prevederile art. 9 lit. p) din Hotărârea Guvernului nr. 762/2010 sunt incidente doar în situația în care se solicită decontarea unor servicii medicale/medicamente acordate în străinătate în conformitate cu prevederile Legii nr. 95/2006 mai sus evocate (a căror decontare este

reglementată de altfel de acest act normativ), nu și în situația în care se solicită decontarea unui medicament achiziționat din străinătate.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

28. În raport cu conținutul întrebării adresate instanței supreme, nu s-a apreciat necesară consultarea instanțelor naționale cu privire la orientarea/orientările conturată/conturate în cadrul practicii judiciare a acestora asupra chestiunii de drept ce face obiectul sesizării în cauza pendinte și nici a Ministerului Public în legătură cu existența, în lucru, a unei propuneri pentru promovarea unui recurs în interesul legii.

VIII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție în mecanismele de unificare a practicii

29. Decizia nr. 62 din 26 octombrie 2020 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 246 din 11 martie 2021, prin care a fost respinsă, ca inadmisibilă, sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: Art. 55 alin. (4) lit. e) și art. 296¹⁵ lit. e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, respectiv art. 76 alin. (4) lit. f) și art. 142 lit. e) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, trebuie interpretate în sensul că sintagma „contravaloarea medicamentelor” cuprinde și ipoteza decontării contribuției personale, respectiv a coplății pentru achiziționarea de medicamente aprobată de ordonatorul de credite pentru personalul auxiliar de specialitate și personalul conex din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor, în activitate sau pensionari, în temeiul art. 67 din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, cu modificările și completările ulterioare, și în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 762/2010 privind condițiile de acordare, în mod gratuit, a asistenței medicale, medicamentelor și protezelor pentru unele categorii de personal din sistemul justiției, cu modificările și completările ulterioare.

30. Decizia nr. 212 din 26 mai 2025 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 711 din 31 iulie 2025, prin care au fost respinse, ca inadmisibile, sesizările conexe în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la interpretarea dispozițiilor art. 12-15 din Hotărârea Guvernului nr. 1.028/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate în muncă referitoare la utilizarea echipamentelor cu ecran de vizualizare și art. 9 lit. g) din Hotărârea Guvernului nr. 762/2010 privind condițiile de acordare, în mod gratuit, a asistenței medicale, medicamentelor și protezelor pentru unele categorii de personal din sistemul justiției, cu modificările și completările ulterioare, respectiv:

1. dacă există contradicție între dispozițiile art. 9 lit. g) din Hotărârea Guvernului nr. 762/2010 și art. 12-15 din Hotărârea Guvernului nr. 1.028/2006;

2. dacă dispozițiile art. 12-15 din Hotărârea Guvernului nr. 1.028/2006 se aplică și sistemului judiciar și dacă noțiunea de „dispozitive de corecție speciale” se interpretează în sensul că aceste dispozitive includ și ochelarii de vedere sau asemenea dispozitive de corecție speciale se limitează la aparate utilizate exclusiv în cadrul profesional, având în vedere și interpretarea art. 9 alin. (3) al Directivei 90/270/CEE din Cauza C-392/21;

3. dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 15 din Hotărârea Guvernului nr. 1.028/2006, plata unui spor salarial pentru condiții de muncă vătămătoare poate fi considerată ca acoperind obligația angajatorului, având în vedere și interpretarea art. 9 alin. (3) și (4) al Directivei 90/270/CEE din cauza C-392/21,

și, respectiv,

1. dacă, în situații precum cea a reclamantei, în care achiziționarea aparatului special de corecție a vederii s-a făcut anterior de a se emite Decizia nr. 120 din 8 aprilie 2024, de către președintele Curții de Apel Galați, dar ulterior Hotărârii din 22 decembrie 2022, pronunțată în Cauza C-392/21, se poate acorda contravaloarea integrală a aparatului special de corecție a vederii, adică: a) fără respectarea plafonului prevăzut în Decizia nr. 120 din 8 aprilie 2024, de către președintele Curții de Apel Galați și b) fără a îndeplini condițiile prevăzute de Decizia nr. 120 din 8 aprilie 2024, emisă de către președintele Curții de Apel Galați, în baza dreptului comun;

2. dacă, în situații precum cea a reclamantei, care s-a adresat instanței după intrarea în vigoare a Deciziei nr. 120 din 8 aprilie 2024, aceasta era obligată să se adreseze părții în temeiul respectivei proceduri anterior sesizării instanței;

3. dacă, în situații precum cea a reclamantei, în care achiziționarea aparatului special de corecție a vederii s-a făcut anterior intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 53/2024 și a normelor sale metodologice, dar ulterior Hotărârii din 22 decembrie 2022, pronunțată în Cauza C-392/21, se poate acorda contravaloarea integrală a aparatului special de corecție a vederii, adică: a) fără respectarea plafonului prevăzut în art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2024 și b) fără a îndeplini condițiile prevăzute de normele metodologice de aplicare a art. V din aceeași ordonanță.

IX. Jurisprudența Curții Constituționale

31. Nu au fost identificate decizii relevante cu privire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării.

X. Raportul asupra chestiunii de drept

32. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, întrucât nu sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

33. Sesizarea de față a fost formulată în temeiul dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale.

34. Domeniul de reglementare al acestui act normativ, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 14 iunie 2024, rezultă din dispozițiile art. 1, ordonanța de urgență aplicându-se în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale ori de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, precum și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

35. Prin acest act normativ s-a instituit o procedură specială privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, sens în care art. 2 alin. (1) din ordonanța de urgență prevede următoarele: „Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu

face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

36. Aceste prevederi cu caracter derogatoriu se aplică cu prioritate în raport cu dispozițiile art. 519-521 din Codul de procedură civilă, ce reprezintă dreptul comun în materie, potrivit principiului *specialia generalibus derogant*.

37. În privința aspectelor ce nu sunt în mod expres reglementate, continuă să se aplice dreptul comun, art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 statuând în mod explicit că „Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie”.

38. Din cele expuse anterior rezultă că sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, pe temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, presupune îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții de admisibilitate:

— existența unei cauze dintre cele prevăzute limitativ la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze;

— cauza să fie în curs de judecată, în primă instanță sau în calea de atac;

— existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei;

— chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

39. Prima condiție este îndeplinită, întrucât cauza în care s-a formulat sesizarea vizează prestații de asigurări sociale pentru personalul plătit din fonduri publice, încadrându-se în domeniul de aplicare al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

40. Sunt întrunite și condițiile referitoare la existența unei cauze în curs de judecată și la faptul că chestiunea de drept nu a făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

41. Este necesară însă existența unei chestiuni de drept.

42. În legătură cu acest din urmă aspect se observă că art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 coincide în conținut cu art. 519 din Codul de procedură civilă, astfel încât nu instituie vreo derogare de la dreptul comun.

43. Prin urmare, văzând și norma de trimitere la prevederile Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, din cuprinsul art. 4 al ordonanței de urgență, se constată că și în cazul mecanismului instituit în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 este pe deplin operantă noțiunea autonomă de „chestiune de drept”, prevăzută de Codul de procedură civilă și a cărei semnificație a fost conturată în jurisprudența constantă a Înaltei Curți de Casație și Justiție referitoare la procedura prevăzută de dispozițiile art. 519 și 520 din Codul de procedură civilă.

44. Astfel, chestiunea de drept supusă dezlegării trebuie să fie veritabilă, în sensul că întrebarea adresată instanței supreme să vizeze o problemă de drept reală, care să privească interpretarea diferită sau contradictorie a unui text de lege, a unei reguli cutumiarie neclare, incomplete sau, după caz, incerte ori incidența unor principii generale ale dreptului al căror conținut sau a căror sferă de acțiune sunt discutabile.

45. Mai mult decât atât, expunerea de motive din preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 evocă nevoia clarificării, încă dintr-o fază incipientă (cea a judecării cauzelor în fond), a unor „chestiuni dificile de drept”, ceea ce

consolidează concluzia necesității existenței unei chestiuni de drept veritabile, a cărei lămurire reclamă intervenția instanței supreme, în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor deduse judecătii.

46. În consecință, nu orice chestiune dedusă judecătii instanței de trimitere poate face obiect al unei sesizări formulate în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, iar completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac are obligația, prevăzută în mod expres la art. 2 alin. (1) din ordonanța de urgență, de a verifica și constata dacă sunt întrunite toate condițiile de admisibilitate pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, preocupându-se de stabilirea existenței unei chestiuni de drept veritabile.

47. În contextul celor expuse anterior, sesizarea formulată de către Tribunalul Cluj nu vizează, în opinia instanței, o chestiune de drept veritabilă.

48. Astfel, prin întrebarea adresată Înaltei Curți de Casație și Justiție se solicită a se interpreta sintagma „acordate în străinătate” din conținutul dispozițiilor art. 9 lit. p) din Hotărârea Guvernului nr. 762/2010, în sensul dacă aceste prevederi legale se aplică și în situația în care se solicită decontarea, din bugetul ordonatorilor de credite din sistemul judiciar, a contravalorii unui medicament achiziționat din străinătate.

49. Instanța de trimitere consideră că textul este susceptibil de interpretări diferite, astfel că pentru a se preîntâmpina apariția unei jurisprudențe neunitare este justificată intervenția completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

50. Aceeași instanță, prin punctul de vedere motivat al completului asupra modului de dezlegare a problemei de drept, consideră că prevederile art. 9 lit. p) din Hotărârea Guvernului nr. 762/2010 privind condițiile de acordare, în mod gratuit, a asistenței medicale, medicamentelor și protezelor pentru unele categorii de personal din sistemul justiției, cu modificările și completările ulterioare, nu se aplică și în situația în care se solicită decontarea, din bugetul ordonatorilor de credite din sistemul justiției, a contravalorii unui medicament achiziționat în străinătate.

51. Completul de judecată a identificat dispozițiile titlului XIX — Asistență medicală transfrontalieră din Legea nr. 95/2006, de unde rezultă că acordarea serviciilor medicale/tratamentelor în străinătate presupune furnizarea sau prescrierea unui medicament din străinătate.

52. Or, pentru a fi justificată intervenția instanței supreme, în scopul preîntâmpinării unei jurisprudențe neunitare, este necesar ca respectiva chestiune de drept să releve aspecte

dificile și controversate de interpretare, date de neclaritatea normei, de caracterul incomplet al acesteia, susceptibil să aibă mai multe sensuri ori accepțiuni deopotrivă de justificate față de imprecizia redactării textului legal.

53. Ca atare, chestiunea de drept supusă dezbaterii trebuie să fie veritabilă, iar caracterul precar al reglementării care să conducă la interpretări diferite, precum și dificultatea completului în a-și însuși o anumită interpretare trebuie subliniate în încheierea de sesizare prin care să se evidențieze diferitele variante de interpretare posibile și argumente în sensul susținerii acestora, astfel încât să se arate explicit pragul de dificultate al întrebării și în ce măsură aceasta depășește obligația instanței de a interpreta și aplica legea cu ocazia soluționării litigiului.

54. Din conținutul motivării încheierii de trimitere reiese faptul că instanța ce soluționează litigiul nu are nicio îndoială, dar consideră că sensul prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 este acela de a sesiza instanța supremă în lipsa oricăror argumente care să demonstreze existența unei chestiuni de drept dificile/veritabile.

55. În raport cu obiectul acțiunii și cu răspunsul autorității intimat se observă că refuzul decontării medicamentului este întemeiat pe mai multe prevederi legale din conținutul Hotărârii Guvernului nr. 762/2010, respectiv art. 3 alin. (2) lit. a) și b), prin care se stipulează că personalul de la art. 1 beneficiază în mod gratuit de medicamentele din Lista cu medicamente de care beneficiază asigurații cu sau fără contribuție personală, a căror contravaloare se suportă din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, și de cele din Nomenclatorul medicamentelor de uz uman din România, elaborat de Agenția Națională a Medicamentului, art. 9 lit. f) și p), prin care se identifică serviciile care nu pot fi decontate din bugetul ordonatorilor de credite din sistemul justiției — asistența medicală la cerere și servicii medicale, medicamente, materiale sanitare, dispozitive medicale acordate în străinătate.

56. Instanța de fond are o problemă de identificare a normei incidente, raportat la cadrul normativ în materie și la motivele refuzului autorității, or, Înalta Curte de Casație și Justiție nu poate să se substituie atributului fundamental al instanțelor de a stabili norma incidentă, de a interpreta și aplica legea, având doar rolul de a facilita judecătorului eliminarea ambiguității, impreciziei sau lacunelor textelor legale, în scopul asigurării unei jurisprudențe unitare.

57. În concluzie, sesizarea nu îndeplinește condițiile de admisibilitate referitoare la existența unei chestiuni de drept pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu, prevăzută de art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, urmând a fi respinsă ca inadmisibilă.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 413/117/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă prevederile art. 9 lit. p) din Hotărârea Guvernului nr. 762/2010 privind condițiile de acordare, în mod gratuit, a asistenței medicale, medicamentelor și protezelor pentru unele categorii de personal din sistemul justiției, cu modificările și completările ulterioare, se interpretează în sensul că se aplică și în situația în care se solicită decontarea, din bugetul ordonatorilor de credite din sistemul justiției, a contravalorii unui medicament achiziționat din străinătate.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 22 septembrie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Maria-Camelia Drăgușin

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2025 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 11% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	3.080	850	310
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.650		340
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	5.480		500
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	1.050		120
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	4.190		385
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.895		360
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.345		130

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

Pentru comenzi, accesați www.monitoruloficial.ro, Magazin online, Monitorul Oficial — apariții și abonamente.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2025 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	165	410	980	2.150	665	1.660	4.150	9.960	21.905
ExpertMO	120	300	745	1.780	3.920	1.175	2.930	7.325	17.575	38.660

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	80	195	490	1.175	2.575	765	1.915	4.780	11.475	25.240
ExpertMO	145	360	900	2.150	4.720	1.425	3.560	8.900	21.355	46.980

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	145 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2025.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

